

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 117/2019
06.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Марије Милинковић и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Милинковић, адв. Данијеле Момић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 1К 47/16 од 27.04.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 671/18 од 03.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Милинковић, адв. Данијеле Момић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 1К 47/16 од 27.04.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 671/18 од 03.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 1К 47/16 од 27.04.2018. године, између осталих, окривљена Марија Милинковић оглашена је кривом због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног закона и осуђена на казну затвора у трајању од три године коју ће издржати по правноснажности пресуде и у коју се урачунава време лишења слободе – задржавања почев од 16.01.2016. до 18.01.2016. године.

Истом пресудом изречена је и мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде, као и мера безбедности обавезног лечења наркомана, која се има извршити у Заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Окривљена је обавезана и на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 671/18 од 03.08.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљених АА и Марије Милинковић, а пресуда Вишег суда у Пожаревцу 1К 47/16 од 27.04.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене Марије Милинковић, адв. Данијела Момић, поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Милинковић, адв. Данијеле Момић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности.

У конкретном случају окривљеној Марији Милинковић решењем Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу Кт 04/16 -203 од 16.01.2016. године, постављен је по службеној дужности и за браниоца одређена адв. Данијела Момић и то на основу чл. 74. ст. 1. тачке 2. и 3. ЗКП, па је окривљена морала имати браниоца од првог саслушања односно од момента лишења слободе, а у сваком случају обавезна одбрана траје до правноснажног окончања кривичног поступка.

Имајући у виду да је кривични поступак према окривљеној Марији Милинковић, правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1. 671/18 од 03.08.2018. године, а захтев за заштиту законитости поднела је бранилац који је окривљену по службеној дужности бранила до правноснажног окончања поступка који се према окривљеној водио због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, то овај бранилац, из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу

поднети захтев за заштиту законитости, па је њен захтев у смислу наведених одредби оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.